

Sentencja

- 1) Artykuł 43 WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu państwa członkowskiego, które zastrzega prowadzenie gier losowych w ośrodkach gier wyłącznie dla podmiotów z siedzibą na terytorium tego państwa członkowskiego.
- 2) Obowiązek przejrzystości wynikający z art. 43 WE i 49 WE a także z zasad równego traktowania i niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową sprzeciwia się udzieleniu wszystkich koncesji na prowadzenie ośrodków gier na terytorium państwa członkowskiego, przy całkowitym braku postępowania przetargowego.

(¹) Dz.U. C 116 z 9.5.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 2 września 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Deutsche Post AG, Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV, UPS Europe NV/SA, Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-399/08 P) (¹)

(*Odwołanie — Artykuł 87 WE — Pomoc przyznana przez państwa członkowskie — Środki przyjęte przez Republikę Federalną Niemiec na rzecz Deutsche Post AG — Artykuł 86 WE — Usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym — Rekompensata dodatkowych kosztów poniesionych w związku z prowadzeniem polityki sprzedaży ze stratą w sektorze usług doręczania paczek w systemie „od drzwi do drzwi” — Istnienie korzyści — Metoda weryfikacji wykorzystywana przez Komisję — Ciężar dowodu — Artykuł 230 WE — Zakres kontroli sądowej*)

(2010/C 288/15)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Kreuzschitz, J. Flett i B. Martenczuk, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Deutsche Post AG (przedstawiciel: J. Sedemund, Rechtsanwalt), Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV (przedstawiciel: R. Wojtek, Rechtsanwalt), UPS Europe NV/SA (przedstawiciel: E. Henny, advocaat), Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma i B. Klein, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie wniesione od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 1 lipca 2008 r. w sprawie T-266/02 Deutsche Post przeciwko Komisji, w którym Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji 2002/753/WE z dnia 19 czerwca 2002 r. w sprawie środków przyjętych przez Republikę Federalną Niemiec na rzecz Deutsche Post AG (Dz.U. L 247, s. 27) uznającej pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazującej jej odzyskanie — Rekompensata dodatkowych kosztów poniesionych w związku z prowadzeniem polityki sprzedaży ze stratą w sektorze doręczania paczek w systemie „od drzwi do drzwi” — Naruszenie art. 86 ust. 2 i art. 87 ust. 1 WE, art. 230 WE, a także art. 36 statutu Trybunału Sprawiedliwości — Stwierdzenie nieważności bez ustalenia konkretnego błędu w argumentacji Komisji uzasadniającej sporną decyzję — Brak uzasadnienia w zakresie podnoszonej niezgodności z prawem metody zastosowanej przez Komisję w celu stwierdzenia istnienia bezprawnie przyznanej pomocy

Sentencja

- 1) Odwołanie oraz odwołania wzajemne zostają oddalone.
- 2) Komisja pokrywa własne koszty, a także koszty poniesione przez Deutsche Post AG w ramach odwołania głównego.
- 3) Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV i UPS Europe SA pokrywają własne koszty poniesione w związku z odwołaniem głównym.
- 4) Deutsche Post AG, Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV i UPS Europe SA pokrywają własne koszty poniesione w związku z odwołaniami wzajemnymi.
- 5) Republika Federalna Niemiec pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 301 z 22.11.2008